

عنوان مقاله:

سد سبز: همیاری سنتی بومزاد و سازگار با توسعه مطالعه موردی ایجاد آبگیر بر رودخانه خورخوره سقز

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش بومی ایران، دوره 6، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسین محمدزاده - استادیار جامعه شناسی گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور

جمال خسروی - استادیار جامعه شناسی، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

انسان برای به دست آوردن آب و کنترل آن راههایی مختلفی را آزموده است. یکی از این راهها درست کردن سد و آبگیر بوده است. یکی از این نوع سدهایی که در منطقه سقز برای کنترل آب رودخانهها در فصل بهار تا پاییز استفاده میشد سدسازی با نوعی سازه چوبی بانام ولیر [1] بود. هدف این تحقیق دلایل، شیوه ساخت و بهکارگیری ولیر برای کنترل و هدایت آبهای رودخانه بود. این تحقیق در چارچوب یک گزارش موردی قابل دستهبندی است. روش تحقیق تجربه زیسته محقق و انجام مصاحبه با مردان روستای سیفآباد در شهرستان سقز بوده است. اطلاعات بهدست آمده نشان میدهد که مردم روستا هر سال در فصل بهار این سدها را با چوب و شاخ و برگ درختان میساختند. سدها آب را از طریق یک جوی بزرگ بهسوی مزارع یونجه و سیبزمینی هدایت میکردند. این سدها در فصل پاییز و با آمدن سیلابهای پاییزی خراب شده و بدون آنکه به محیطزیست آسیبی برسانند از مسیر رودخانه کنار میرفتند. اکنون این نوع سد از بین رفته است و عوارضی بر جای نهاده است. بازاندیشی در مدرنیته تحمیلی، بازگشت به اخلاق و دگرخواهی یکی از راههای پیشنهادی این پژوهش است. [1]. wlyr

کلمات کلیدی:

آببند، ولیر، کارجمعی، رودخانه، سقز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1184939>

